

Duminică, 3 august 2014

Fratele Miskis: Vă salutăm pe toți în scumpul Nume al Domnului nostru Isus Hristos. Vă urăm binecuvântarea lui Dumnezeu, inclusiv celor care sunt conectați online. Mulțumim lui Dumnezeu pentru dimineața aceasta nouă! Ieri am fost binecuvântați într-un mod deosebit prin Cuvântul lui Dumnezeu, prin părtășia de la Cina Domnului. Și în această dimineață dorim să aducem cinste Domnului din toate inimile noastre. Începem cu cântarea numărul 26. [...].

Da, acest Canaan minunat... după cum a spus fratele Branham, acest Canaan este botezul cu Duhul Sfânt, unde ne este dăruită fiecare făgăduință a lui Dumnezeu. Aici nu este vorba despre Canaanul pământesc, ci despre cel ceresc, făgăduințele lui Dumnezeu. Fratele Branham a predicat despre această temă. Cântăm și cântarea 27. [...].

Înainte ca fratele Alfred Borg să vină să citească cuvântul împreună cu noi și fratele Schmidt să se roage împreună cu noi, mai cântăm și cântarea 3. [...].

Fratele Borg: Amin! Acest compozitor întreabă de repetate ori: „Ești curat prin sânge? Ești spălat prin sângele lui Isus?” Și din toate inimile noastre putem spune: „suntem curați prin sângele Domnului nostru”. El a șters păcatele noastre - ele nu sunt doar acoperite prin sânge, ci sunt șterse o dată pentru totdeauna, aruncate în marea uitării. Acesta este un lucru minunat. Suntem recunoscători și în această dimineață pentru faptul că putem fi în acest loc.

Ieri am trăit cum Dumnezeu a făcut Cuvântul său să lucreze în inimile multora. Mulți frați și surori au venit în față.

Cuvântul lui Dumnezeu își împlinește și azi scopul pentru care a fost trimis de către Dumnezeu. Dumnezeu să vorbească tuturor inimilor noastre și în dimineața aceasta și să facă tot ce a făgăduit el în Cuvânt pentru tine, pentru mine, pentru noi toți.

Înainte de a ne ruga doresc să citesc un verset. Haideți să ne ridicăm în picioare! 1 Tesaloniceni 2:13: *„De aceea, mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți”*. Putem spune „amin”? Laude și mulțumiri. Eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că ceea ce ne-a fost vestit aici ani de zile, noi am primit ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, nu ca pe cuvintele oamenilor. Îi mulțumesc lui Dumnezeu și în dimineața aceasta pentru că Domnul, este în mijlocul nostru și El ne va binecuvânta pe toți. Domnul să ne binecuvânteze!

Fratele Schmidt: Tată ceresc, împreună venim la tine, la Dumnezeul Cel Viu și adevărat. Recunoaștem și primim Cuvântul tău așa cum este scris. Slujitorii Tăi, apostolii au exprimat-o de asemenea. Toți aceia cărora le-au predicat, au primit Cuvântul, nu ca pe cuvântul oamenilor, ci așa cum este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Îți mulțumim pentru că ne-ai vorbit în acest timp prin același Cuvânt, căci tu ești același Dumnezeu, ești același Domn, ești același Răscumpărător, Salvator. Îți mulțumim pentru că, așa cum am și cântat, sângele ne-a curățat, ne-a spălat, nu pentru că am fost buni, ci pentru că a fost mila Ta. Tu ne-ai hotărât să primim Cuvântul Tău, să credem Cuvântul Tău și să Te credem pe Tine, căci Tu ești Dumnezeul cel mare. La Tine venim și Te rugăm și în dimineața aceasta fii cu noi, așa cum ai dovedit Cuvântul Tău și ieri. Acesta nu s-a întors fără rod, ci a pătruns multe inimi - cu toții avem aceeași dorință comună: de a fi binecuvântați de Tine, de a fi îmbrăcați cu puterea de Sus.

Doamne, dăruiește-ne-o prin harul Tău. Îți mulțumim în numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin! [...]

Fratele Frank: Amin! Luați loc. Și în aceasta dimineată vă urăm tuturor un bun venit din adâncul inimilor noastre, în scumpul și sfântul Nume al iubitului nostru Domn și Mântuitor! Într-un mod deosebit mulțumim tuturor acelor care ne-au vizitat din Europa sau din alte părți ale lumii, mulțumim de asemenea și traducătorilor noștri pe care Dumnezeu ni i-a dăruit astfel încât fiecare predică să fie tradusă în direct în 12 limbi diferite și toți aceia care sunt prezenți astăzi aici din diferitele părți ale lumii și diferite limbi, pot să asculte. Suntem recunoscători pentru această prioritate deosebită pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu. Nu doar că am primit și împlinim porunca primită de a vesti Evanghelia Împărăției spre mărturia tuturor națiunilor, ci Dumnezeu, de asemenea, a avut de grijă ca în acest loc să fie vestit Cuvântul - Cuvântul care rămâne în vecii vecilor. Vă spun, fraților, aici nu predicăm DESPRE Cuvânt, ci predicăm Cuvântul. Aceasta am citit-o foarte clar în cuvântul de introducere. Nu niște cuvinte ale oamenilor sau gândurile oamenilor despre Cuvântul lui Dumnezeu, ci este predicat Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în forma originală. Și credem că este cazul nostru al tuturor: toți care am auzit Cuvântul, l-am primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci așa cum este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel am citit-o.

Am primit multe telefoane și salutări [...].

Într-adevăr, noi suntem uniți în dragostea lui Dumnezeu, în Cuvântul Lui și în Duhul Lui.

De asemenea sunt în mijlocul nostru frați și surori din Atlanta. Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Fratele mă invită să mergem împreună în Mexico, Puerto Rico și alte țări unde se vorbește limba spaniolă. Dumnezeu este îndurător, Dumnezeu cheamă afară și când va fi numărul complet, Domnul își va împlini făgăduința Lui. Vă rog, credeți-o din toate inimile voastre. Domnul a spus alor Săi atunci și același lucru ne spune și astăzi, nouă tuturor: „Eu mă duc să

pregătesc un loc pentru voi și revin ca să vă iau la Mine, ca să fiți acolo unde sunt și eu”. Suntem recunoscători pentru faptul că Domnul ne vorbește într-un mod direct, personal, fiecăruia, făcând această făgăduință atât de vie, astfel încât nimeni să nu se simtă exclus.

Dați-mi voie să o spun în Numele Domnului: nimeni să nu gândească în sinea lui: „Oare voi fi eu acolo? Voi face și eu parte?” Vă rog, nu permiteți ca astfel de gânduri să vină în mintea voastră. Să nu se ridice în voi nicio îndoială, credeți Cuvântul Domnului. Nu vă uitați la neajunsurile voastre, ci uitați-vă la Domnul, care a adus o jerftă desăvârșită, care Și-a vărsat sângele Lui, Și-a dat viața Lui, astfel încât să aibă o Mireasă care Îl va întâlni. Lucrul frumos este, frați și surori, privit duhovnicește - același lucru s-a întâmplat și cu Adam și Eva. La fel de sigur cum Eva a fost luată din Adam și i-a fost redată și el a strigat, copleșit: „carne din carnea mea și oase din oasele mele”, la fel a fost străpunsă și coasta celui de-al doilea Adam, pe crucea de pe Gogota. Și sângele, sângele legământului celui nou a țâșnit și Mireasa a fost răscumpărată și este trup din trupul Lui și oase din oasele sale. Nu cineva oarecare, ci Mireasa a ieșit din El și Îi va fi dată înapoi. Acesta este un lucru minunat, dacă ne gândim la el, mulțumind Domnului pentru aceasta, prin credință.

Dați-mi voie să spun, ca să nu se uite, foarte clar pentru noi, care suntem adunați în acest loc și pentru toți copiii lui Dumnezeu din toată lumea. Nu permiteți să se ridice în voi niciun gând de îndoială, să gândiți în sinea voastră: „Oare voi trăi acestea?” Nu: odată pentru totdeauna, la fel de sigur cum a lucrarea de răscumpărare a fost încheiată, la fel de sigur Mireasa este desăvârșită în ochii Mirelui, fără pată și fără zbârcitură. Așa este scris în Efeseni 5:27, că Domnul nostru Însuși, nu vreun bărbat al lui Dumnezeu, ci El Însuși Își va prezenta Mireasa fără pată și fără zbârcitură. Eu cred aceasta – așa este scris și așa o credem.

Deci, toți să se simtă bine, toți aceia care ne-au vizitat din Canada, din Edmonton și toți aceia care sunteți aici din Statele Unite, Africa de Sud, indiferent de unde ați venit, și din toată Europa. Mă gândesc la faptul că unii au parcurs o distanță de peste 1500 de km pentru a fi aici în acest loc, alții puțin peste 100 de km, alții peste 800 de km, alții peste 400 de km. Ei vin din est și din vest, ei vin din sud și din nord și vin ca să fie pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Doresc să mai subliniez încă odată. Același Dumnezeu care l-a însărcinat pe Pavel, care l-a însărcinat și pe Ioan Botezătorul și i-a dat îndrumări concrete spunându-i: „Acela pe care vei vedea coborându-se Duhul, acela este cel care va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Lui Pavel i-a fost spus : „Eu te trimit la Neamuri”. El a devenit un martor ocular al lucrurilor pe care i le-a spus Dumnezeu la însărcinarea lui. De aceea, prin puterea unei însărcinări divine, el putea să spună conform poruncii lui Dumnezeu, a putut să scrie ceea ce a spus Dumnezeu și ceea ce a dorit Dumnezeu să fie scris. Pavel era sub directă însărcinare a Dumnezeului celui viu. Același lucru s-a întâmplat și în zilele noastre prin slujba fratelui Branham.

Și dacă amintim acest fapt, atunci, dați-mi voie să spun aici, în dragoste, în special pentru cei care sunt noi în mijlocul nostru: nu vă poticniți, vă rog, de faptul că noi subliniem lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru, că ne referim la aceste lucruri și mulțumim pentru acestea.

La ce ne-ar folosi dacă am ști ce a făcut Dumnezeu în urmă cu 2000 de ani, dacă nu am ști ce face El în timpul nostru? El a dat o însărcinare directă, a pronunțat-o, astfel încât acest mesaj va premerge cea de a doua venire a lui Hristos. Și o premerge acum.

Înainte de a vă arăta această fotografie, doresc să amintesc că același Dumnezeu, același Domn care a condus totul în acest mod, astfel încât fratele Branham ca un bărbat trimis de Dumnezeu, să aducă mesajul și să ne readucă la

temelia originală, la toate învățăturile biblice originale - la fel de sigur hrana duhovnicească prin care trăim noi astăzi, a fost depozitată și la fel de sigur această hrană trebuie să fie distribuită. Domnul nostru spune: „Hrana Mea este să fac voia Aceluia care M-a trimis”. Domnul nostru a spus: „Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt”, fără excepție, fără nicio excepție, „din fiecare Cuvânt cere iese din gura lui Dumnezeu”.

De asemenea, Domnul a purtat de grijă ca după plecarea Acasă a fratelui Branham, mesajul dumnezeiesc să fie vestit în toată lumea. Aceasta nu este decizia mea sau a ta, aceasta a fost și rămâne decizia lui Dumnezeu. Aici nu este vorba despre purtătorul mesajului, ci este vorba despre mesajul în sine, dar fără un purtător nu există un mesaj. Domnul nostru a spus, desigur: „Binecuvântate sunt picioarele acelor care vestesc mesajul păcii”. Nu doar gura, ci până și picioarele acelor care poartă mesajul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu, sunt binecuvântate. Și când mă gândesc că Domnul a condus totul în așa fel încât noi să putem duce acest mesaj în toată lumea.

Cu siguranță ați auzit de ultima mea călătorie misionară în România. A fost unul dintre cele mai binecuvântate sfârșituri de săptămână pe care le-am trăit vreodată.

Adunările din Bruxelles, Paris, Praga, Bratislava, Zürich pretutindeni au fost binecuvântate, dar ceea ce am trăit împreună în România a fost ceva deosebit. Am avut o zi de 10 ore. Am fost luat înainte de ora 8 și în jur de ora 18 m-am întors din nou la București. Și asta nu a fost totul. Apoi frații au spus: „Acum te poți odihni o oră, apoi te luăm din nou – vom avea o adunare cu frații”. Da... A fost extraordinar. De asemenea, adunările din București, apoi o oră la TV. Dumnezeu a deschis inimile și a dăruit Cuvântul Lui. După aceea a urmat un zbor, o trăire deosebită, zborul până în Brașov. Mai înainte orașul s-a numit Kronstadt. Este zona cea mai frumoasă din toată țara. Un oraș semăna cu Davos din Elveția.

Și știți ce s-a întâmplat? La mijlocul distanței pilotul a trebuit să se întoarcă, a trebuit să aterizăm de urgență, iar restul de 109 km i-am parcurs cu taxiul. Astfel am avut privilegiul să văd țara o dată de sus și apoi am putut să văd țara în stânga și dreapta mea.

La ora 11 a început adunarea și aproximativ la ora 12:10 am fost pe platformă. După aceea Dumnezeu a binecuvântat peste măsură. După mult timp am spus: „Frați și surori, este posibil ca acum să fie ultima dată când mai sunt aici; aș dori să îmi iau rămas bun de la toți”. Și atunci aproximativ 1200 - 1300 de frați și surori au venit și am dat mâna și ne-am luat rămas bun. Și am știut în inima mea că ne vom revedea la Domnul.

Frați și surori, noi vestim adevărul absolut, cu toate făgăduințele pe care ni le-a lăsat Dumnezeu în Cuvântul Lui. Doresc să mai reamintesc: atunci când Domnul ne binecuvântase deja și ne-a îndrumat: „Cumpără terenul vecin! Dedică-Mi-l Mie și construiește pe el, căci vor veni oameni din multe țări și vor avea nevoie de cazare”. Aceasta este adevărat, precum fiecare Cuvânt din Scriptură. Acolo fusese un lagăr de prizonieri, era sârmă ghimpată, dar Dumnezeu a avut grijă ca noi să avem cazare pentru voi toți. Mulțumim tuturor care sunt mulțumiți și în special mulțumim că nimeni nu cârtește.

Mulțumiri Domnului pentru toate îndrumările pe care ni le-a dăruit până la ora actuală. La sfârșit vă voi ruga să mă amintiți în rugăciunile voastre. Joi voi pleca în Etiopia, după aceea în Kigali, Ruanda. Acolo vor fi adunați frații din țările vecine, ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Rugați-vă pentru această călătorie.

Revenind la ceea ce am amintit ieri - cu toții cunoașteți fotografia cu stâlpul de foc deasupra capului fatelui Branham. Toată lumea o cunoaște. În Washington D.C. am văzut această poză originală în galeria de artă, am ținut originalul în mână. Dar fără *acest* text. **FĂRĂ** *acest* text. Aici este scris: „La fel cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, tu vei premerge cea de-a doua venire a Lui”. „La fel cum Ioan

Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, tu vei premerge cea de-a doua venire a Lui”. Acesta este un lucru îngrozitor. Când a fost scris în cărți, am plâns și am spus: „Doamne, cum este posibil să se facă o asemenea falsificare?” Dar când am văzut-o din nou sub această poză cu stâlpul de foc supranatural deasupra capului fratelui Branham, atunci într-adevăr am fost zdrobit în interiorul meu. Am spus: „Doamne, cum este posibil să se facă o astfel de falsificare?” De 17 ori a repetat fratele Branham ceea ce i-a fost spus pe 11 iunie 1933, în apropierea orei 14: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Aceasta mi-am notat-o în Biblia mea, după ce am auzit-o pentru prima dată; și așa va rămânea. Și chiar la sfârșit fratele Branham a spus: „Nu că eu voi fi premergătorul, ci mesajul va fi premergător”. Da...

Frați și surori, nu vreau să mă laud, dar nu puteți să vă închipuiți ce atacuri sunt lansate împotriva mea, doar pentru că am mărturisit că am primit o însărcinare directă ca să vestesc mesajul în toată lumea. Acestea întrec orice măsură. Trebuie să spunem că toți credincioșii adevărați rămân în ceea ce a spus Dumnezeu. Ei rămân în Cuvântul lui Dumnezeu, rămân în însărcinarea divină pe care Domnul Însuși a dat-o. Toți ceilalți care sunt în afara mesajului, nici măcar nu amintesc mesajul. Pentru ei, totul s-a terminat odată cu slujba fratelui Branham. Noi suntem recunoscători pentru că Domnul Însuși va face încheierea. Chemarea de trezire trebuia să fie dată, Cuvântul trebuia să fie vestit tuturor popoarelor și limbilor - abia după aceea poate veni sfârșitul. Mulțumim Domnului pentru că El a deschis ușile și inimile și a dăruit poporului Său înțelegerea corectă pentru Scriptură și pentru împlinirea făgăduințelor pentru timpul nostru. N-au fost dăruite niște tâcuiri, ci împlinirea a ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său.

Probabil voi mai scrie și într-o scrisoare circulară: de peste 300 de ori a vorbit fratele Branham despre Vechiul

Testament și s-a referit la acesta și la faptul că marele preot care intra în locul preasfânt, trebuia să poarte cu un pieptar cu cele 12 pietre scumpe, în casa lui Dumnezeu, în sfânta sfintelor. Trebuia să-l fi adus cu mine... De peste 300 de ori a făcut fratele Branham această comparație: la fel cum în Vechiul Testament, în Casa lui Dumnezeu, exista o rânduială dumnezeiască ce trebuia să fie respectată, tot așa în Noul Testament trebuie să fie respectată rânduiala divină și noi trebuie să purtăm învățăturile celor doisprezece apostoli în inimile noastre și să spunem poporului lui Dumnezeu ce are El să ne spună în Cuvântul său. Este un lucru foarte puternic faptul că fratele Branham a fost condus de Duhul lui Dumnezeu să folosească și exemplele din Vechiul Testament pentru a confirma ceea ce este scris în Noul Testament.

Eu nu sunt un Iosua, aici, nu sunt un Elisei, dar am citit azi și ieri: când s-a terminat însărcinarea lui Moise, Dumnezeu i-a reproșat că s-a slăvit pe sine în fața poporului, în loc să-L slăvească pe Dumnezeu. El a spus: „Vom putea noi oare să vă scoatem apă?” El a fi trebuit să spună: „Poate Domnul să vă dea apă?”. Dar el a spus: „*Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?*”. Dar acesta a fost motivul... Dumnezeu a spus: „Suie-te pe muntele Nebo, uită-te în țara făgăduită și ia-ți rămas bun”. Așa s-a și întâmplat, dar acesta nu a fost un sfârșit. S-a continuat.

Au trecut Iordanul, chivotul a fost purtat pe umerii preoților, țara făgăduită a fost cucerită și Domnul a condus poporul său într-un mod minunat. Moise a fost un proroc iertat, o știm cu toții. Pe muntele schimbării la Față s-au arătat Moise și Ilie. O puteți citi în Matei 17, Marcu 9 și în Evangelia după Luca. Dar ce s-a întâmplat când s-a încheiat această trăire supranaturală, când norul a coborât supranatural și toți au fost învăluiți în acest nor? Cred că este scris în Evanghelia după Marcu, că acest nor nu doar s-a coborât, ci ei au fost învăluiți de acest nor. După aceea s-a întâmplat ceva deosebit; a răsunat vocea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit”. Iar când totul s-a

încheiat, nimeni nu l-a mai văzut pe Moise și pe Ilie, ci cu toții l-au văzut doar pe Domnul.

Frați și surori, la fel este și cu noi în timpul acesta, noi nu slăvim pe niciun om, ci dăm slava doar lui Dumnezeu. Și nu vedem pe altcineva în afară de Isus. Noi știm că El a trimis și a folosit pe robii și prorocii Lui, dar slava I se cuvine doar Lui, singurului Dumnezeu adevărat. Ați găsit unde este scris? Marcu 9:7: *„A venit un nor și i-a acoperit cu umbra lui și din nor s-a auzit un glas, care zicea: «Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați!»* Îndată, ucenicii s-au uitat împrejur și n-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur cu ei”. Amin! Aleluia! Laudă, cinste și slavă să fie adusă Domnului nostru!

Aceasta trebuie să fie scris și în Luca 17 unde este scris și mai exact. Voi cu toții cunoașteți Sfânta Scriptură, desigur. În Luca 17, ne este descris ce s-a întâmplat atunci; voi puteți să citiți.

Să trecem la două sau trei puncte importante. Domnul nostru a spus în Evanghelia după Ioan 17:3: *„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu”*. Ieri am auzit că Domnul Și-a încheiat lucrarea Lui prin harul Său. Iar în Ioan 17:14 este scris: *„Le-am dat Cuvîntul Tău și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume”*.

Noi nu căutăm o recunoaștere în lumea aceasta și nici în denominațiile creștine lumești. Frați și surori, haideți să fim cinstiți: dacă citim despre treziri, fie despre frații din Boemia, despre Zinzendorf, despre rugăciuni până la miezul nopții, despre daruri duhovnicești care s-au descoperit – fiecare trezire a fost însoțită de lucruri supranaturale. Dar ce s-a întâmplat după aceea? După aceea a urmat un timp de răcire și a rămas doar o formă exterioară.

ȘI NOI, frați și surori, trebuie să fim atenți. Haideți să ne gândim la John Wesley, la John Smith, la toți predicatorii aceștia din trezirile de la reformă încoace, Schwenckfeld în zilele

lui Martin Luther: pretutindeni unde a lucrat Duhul lui Dumnezeu, acolo oamenii se adunau pentru rugăciune și Dumnezeu a binecuvântat peste măsură. De asemenea, aceasta va aduce desăvârșirea și în timpul nostru. După ce mesajul va ajunge la ultimul de pe pământ, atunci noi nu ne vom mai aduna pentru predică – nu! – ne vom aduna ca să trăim puterea lui Dumnezeu și va fi ultima cercetare divină din timpul harului, care se va revărsa în răpire. Așa cum a văzut-o fratele Branham, se vor întâmpla lucruri care nu s-au mai întâmplat niciodată. Dar și până atunci putem să-I mulțumim lui Dumnezeu și să Îl trăim pe Dumnezeu tot timpul.

Lumea nu ne recunoaște. Ea nu L-a recunoscut pe El, nici măcar lumea religioasă nu L-a recunoscut pe Domnul nostru – nu L-au primit. Și El a trebuit să rostească sentința în Luca 19 și să spună: „pentru că tu nu ai recunoscut ziua cercetării tale”. Frați și surori, o spun cu o mare durere interioară: și astăzi ei vorbesc despre Ilie - fie în Ierusalim fie în tot Israelul. Eu a trebuit să mă gândesc la ce răspuns clar a dat Domnul nostru în Matei 17: 10-11 pentru viitor: *„Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile”*. Aceasta era o făgăduință pentru viitor, apoi Domnul se întoarce spre poporul Său Israel și spune: „Ilie, pe care l-ați așteptat a și venit, iar voi ați făcut cu el ce ați vrut”.

Frați și surori, dacă Dumnezeu împlinește făgăduințele, atunci noi trebuie să ne distanțăm de ceea ce spune cineva și să ne întoarcem la Dumnezeu, să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, să-l credem. Noi cu toții știm ce se întâmplă la ora actuală, în special în legătură cu Israelul. Doresc să spun și următoarele, pe scurt: în anul 632 când prorocul arab ajunsese la punctul culminant, atunci el a vorbit cu evreii și cu creștinii. El a văzut că evreii îl așteptau pe prorocul Ilie. Și într-o zi i-a trecut prin cap să se prezinte evreilor ca fiind acel proroc pe care-l așteaptă ei. Sigur că ei nu au putut să accepte așa ceva. Rezultatul a fost că atunci când au avut acele prigoane îngrozitoare, întreaga congregație evreiască din Iatrib - peste 800 de persoane, au fost ucise. Bărbații au fost uciși, iar femeile

și copiii au fost luați ca robi. Dar atunci s-a întâmplat aceasta numai din cauza faptului că ei nu au recunoscut cercetarea îndurătoare lui Dumnezeu și l-au așteptat în continuare pe Ilie. Chiar și azi ei îl așteaptă pe Ilie, ca să-l prezinte pe Mesia. Pentru ei este valabil cuvântul: „Ilie a venit deja și voi ați făcut cu el ce-ați vrut”.

Frați și surori, nu știu ce înseamnă aceste cuvinte pentru voi, dar pentru mine introducerea în planul de mântuire al Domnului nostru este ceva foarte prețios - această privire de ansamblu în tot ce a fost și va mai fi, precum și încadrarea corectă a slujbei supranaturale a fratelui Branham, până la deschiderea celor șapte peceti.

Mai poate fi spus aici și că eu am fost împreună cu fratele Branham cu doar câteva săptămâni înaintea deschiderii pecetilor. Eu am mai spus-o aici de câteva ori. Când mi-a spus: „Frate Frank, eu trebuie să-mi fac bagajele, trebuie să ne mutăm în Tucson. Ai putea să mergi la Los Angeles și să predici în locul meu?” Nu-l cunoșteam pe Demos Shakarian, nu știam de Părtașia Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline. Nu știam de restaurantul Clifton, dar fratele Branham m-a rugat pe mine să predic în locul lui în Los Angeles. Și eu am făcut-o, doar pentru că el a spus: „Eu trebuie să-mi fac bagajele. Domnul mi-a arătat într-o vedenie: «Când vor lărgi strada pe care locuiești și când vor veni aceste buldozere, atunci a sosit momentul să te muți cu toată familia la Tucson»”. Iar eu, fratele Frank am văzut și am trăit situațiile acestea. Apoi a avut loc și puternicul eveniment când au răsunat șapte tunete. Și un frate mi-a scris un e-mail: „Frate Frank, doresc să te corectez, fratele Branham nu a bătut în amvon de șapte ori, ci doar de șase ori”. Sunt oameni care pur și simplu sunt absurzi. Dacă fratele Branham vorbește despre șapte tunete și bate în amvon doar de șase ori – e în regulă. Dar despre ce era vorba? Era vorba că aceste șapte tunete puternice au răsunat, iar fratele Branham s-a referit de repetate ori la această trăire și a spus: „În aceste șapte tunete au fost descoperite cele șapte peceti, credința de răpire”. Iar noi suntem recunoscători că știm că aceste șapte peceti au fost deschise.

Fratele Branham a așezat lucrurile într-un mod minunat: „Primele patru peceti merg în paralel cu Biserica nou testamentară, pecetea a cincea se referă la evrei, iar pecetea a șasea și a șaptea se referă la necazul cel mare, la introducerea în ziua Domnului, când soarele se va întuneca, iar luna va deveni roșie ca sângele”. Totul a fost așezat atât de frumos și de corect și pentru acest lucru Îi mulțumim lui Dumnezeu din toate inimile noastre.

Haideți să ne întoarcem la Romani 3:4: *„Nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinosi, după cum este scris: «Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale și să ieși biruitor când vei fi judecat»”*... Deci, dacă rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu atunci vom învinge pe fiecare care vine cu tâlcuiri omenești și vom putea spune: „așa este scris”. Din pricina Cuvântului lui Dumnezeu vom ieși biruitori cum și Domnul nostru a fost biruitor.

Începând cu versetul 21 avem o mărturie minunată. Romani 3:21: *„Dar acum s-a arătat o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu fără lege - despre ea mărturisesc Legea și prorocii și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire”*. Frați și surori, aici ni se adresează tuturor: v. 23: *„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”*. Cine dintre noi ar fi putut să vină înaintea Domnului? Nimeni! Cu toții am păcătuit și suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu. V. 24: *„Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, [prețul a fost plătit, dar pentru noi este gratuit; tu nu trebuie să plătești și eu nu trebuie să plătesc, totul a fost deja plătit și sunt socotiți fără plată prin harul Său] prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus”*.

Aleluia! O neprihănire deplină pentru toți aceia care cred din toate inimile lor că prin sângele legământului celui nou, tot ce aparținea căderii în păcat, a fost anulat, zapisul a fost rupt, iar noi putem fi liberi pentru că sângele legământului celui nou a curs pentru noi. Mai departe, în versetul 25: *„Pe El, Dumnezeu*

L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, [prin credință, această jertfă de ispășire poate lucra în tine și în mine. Și de ce?] ca să-Și arate neprihănirea Lui, căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a Lui” – deci, nu tu lucrezi, ci credința care vine prin auzire te aduce în legătură cu Dumnezeu; prin această credință avem parte de o jertfă de ispășire și suntem deja arătați neprihăniți înaintea Lui.

În versetul 30 este scris: *„Deoarece Dumnezeu este unul singur [nu doi sau trei, ci un singur Dumnezeu] și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur și tot prin credință și pe cei netăiați împrejur”.*

În capitolul 4:3 este scris: *„Căci ce spune Scriptura?”* Această expresie îmi place foarte mult. *„Căci ce spune Scriptura?”* Și Scriptura spune: *„Avraam a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire....”.* După aceea vine punctul culminant în această prezentare a apostolului. Capitolul 4:7-8: *„Ferice de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!”* Amin. *„Ferice de omul, căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!”* Amin! Fiindcă păcatele și vina noastră au fost puse pe Mielul lui Dumnezeu.

Frați și surori, acest Cuvânt îmi vorbește și mie. Dacă este scris aici: „Ferice” - în cele nouă fericiri din predica de pe munte, în Evanghelia după Matei, acolo este scris „ferice, ferice”. Această fericire deosebită ne-a fost dată ție și mie, de către Dumnezeu. Eu am un necaz cu tot ceea ce se întâmplă în afara mesajului. Mă gândesc la aceste lucruri, dar nu pot schimba nici eu, nimic. Dar de fapt noi putem fi cei mai fericiți oameni pentru că păcatele noastre sunt iertate, vina noastră este acoperită. Noi am primit iertare, har, mântuire. Suntem purtătorii făgăduințelor divine și le vom vedea împlinite, până la ultima. Unde este fericirea ta și a mea? Unul dintre filozofi, Nietzsche, a zis: *„Dacă cei răscumparați ar arăta ca niște răscumparați, atunci aș crede și eu în Răscumpărătorul lor”.*

Noi suntem oameni triști... Avem necazuri, avem dureri... Dar în adâncul sufletelor noastre, suntem cei mai binecuvântați și fericiți oameni care există pe acest pământ. Legământul cel nou a fost încheiat cu noi. Chiar dacă trebuie să trecem prin multe probleme și încercări pe acest pământ.

Avem aici cuvântul pe care îl amintea preaiubitul nostru frate Russ... Când Pavel și Sila când erau în închisoare, ei au cântat psalmi, iar îngerul Domnului s-a coborât și a deschis ușile. Ei nu s-au plâns și nu s-au văitat, ci L-au lăudat pe Domnul. Dumnezeu să ne dăruiască și nouă har ca în toate încercările noastre să putem mulțumi lui Dumnezeu, indiferent cât de grele ar fi acestea. Fiecare simte cel mai mult durerea lui proprie și totuși, noi suntem uniți ca mădulare ale Trupului Domnului, simțim durerea fiecăruia, plângem cu cei care plâng și ne bucurăm cu aceia care se bucură.

Dar aici, din nou, această fericire: *„Ferice de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!”*. Frați și surori, aceasta este o realitate divină, în viața ta și în viața mea. La fel de sigur cum a curs și ultima picătură de sânge și a fost adusă o jertfă desăvârșită, la fel de sigur și ultimul păcat, chiar și necredința, a fost iertată și Dumnezeu ne-a rânduit să credem în credința dată sfinților odată pentru totdeauna. Numai cine umblă acum cu Dumnezeu și trăiește în plăcerea lui Dumnezeu, cine crede fiecare Cuvânt și fiecare făgăduință, doar acela poate să pretindă pentru sine ceea ce este scris aici: *„Ferice de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!”*. Nimic nu se mai poate găsi, din aceste păcate. De ce a trebuit ca fratele Branham să sublinieze acest fapt? „Păcatul de la început este necredința” – să te îndoiești sau să pui sub semnul întrebării ceea ce a zis Dumnezeu. Așa a început totul în grădina Eden: ceea ce a spus Dumnezeu a fost pus sub semnul întrebării. Șarpele a spus: „Nu veți muri!”. Așa a început păcatul. De aceea fratele Branham a subliniat deseori în multe locuri, în predicile sale: „Păcatul inițial care a provocat toate celelalte, este necredința”. Domnul nostru a spus în Ioan 4:24: *„Dacă nu credeți că EU SUNT, veți*

muri în păcatele voastre". „Cine crede în mine, cum zice Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie”. Deci, înapoi la credința conform Scripturii! Înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! Să nu adăugăm nimic, să nu răstălmăcim nimic, ci să permitem ca acest Cuvânt să se împlinească în noi și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Trebuie să subliniem de repetate ori și dorim să mai spunem încă odată: înainte de Matei 25, este Matei 24. După ce a fost spus totul despre războaie, vești de războaie, cutremure, foamete, scumpiri peste tot - fiți cinstiți: atât necaz cum este la ora actuală, nu a mai fost vreodată în trecut. În toate națiunile, pretutindeni, se întâmplă ceva. Nu dorim să intrăm mai mult în detalii, dar Domnul nostru a dat și avertizarea că vor veni hristoși mincinoși, vor veni proroci mincinoși, care vor face minuni mari. Apoi, v. 24: „dacă ar fi cu puțință...”, dar mulțumiri lui Dumnezeu că acest lucru nu este cu puțință, dar „*până acolo încât dacă ar fi cu puțință să îi înșele chiar și pe cei aleși*”. Aceasta ne amintește de grădina Eden și Apocalipsa 12 - „Satana, șarpele cel vechi, înșelătorul întregului pământ, a fost aruncat pe pământ”. Înșelătorul - și toți aceia care înșală sunt sub influența primului înșelător, iar toți aceia care vestesc adevărul sunt sub influența directă a Duhului lui Dumnezeu. Iar Duhul lui Dumnezeu este duhul prorociei. Există doar două izvoare. Niciodată din același izvor nu vor curge două lucruri diferite. Mulțumim lui Dumnezeu din toată inima pentru că putem să fim la izvorul cel adevărat. Aceasta nu este o pretenție oarecare, ci este o realitate dumnezeiască în viețile noastre.

Dar, de asemenea, de aceasta aparține și Matei 24 de la v. 45. Prietenii noștri din Edmonton sunt astăzi aici. Eu mi-am notat în Biblia mea în limba engleză... sper că am și în limba germană - ce s-a întâmplat atunci în Edmonton pe strada 128. Sâmbătă, 19 septembrie 1976, în jurul orei 7 dimineața.

Eu am mai spus aici: din Edmonton erau trimise predicile fratelui Branham în toată lumea și fratele Don Bablitz a fost acel bărbat care conducea această echipă. În acea sâmbătă dimineața el a venit la mine și mi-a spus unde trimiteau toate

predicile. Eu făcusem lumii întregi legătura cu Jeffersonville, la început, ca să primească predicile fratelui Branham. Apoi, de asemenea, cu Edmonton... Atunci a venit acest Donnie Bablitz în acea sîmbătă dimineată, în jur de ora 10 și mi-a spus: „Frate Frank, slujba fratelui Branham o putem găsi în Biblie, dar care este situația cu slujba ta?”

Vă spun că aceasta m-a atins atât de tare încât i-am spus: „Oprește-te! Oprește-te! Rămâi în normalitate! Cum poate să fie scrisă slujba mea în Biblie? Slujba fratelui Branham este în Biblie. Și pentru aceasta suntem recunoscători”. Eu mă gândeam: „El a luat-o razna”. Exact în următoarea dimineată – acest lucru este la fel de adevărat precum Dumnezeu este viu – eram îmbrăcat deja, dar nu auzisem pe nimeni în casă. Soarele strălucea în camera mea, stăteam pe marginea patului. M-am întins să-mi iau Biblia și, deodată, așa cum auziți vocea mea acum: „Robul meu, te-am rânduit conform Matei 24:45-47 ca să distribui hrana”. Eu nu am ce să fac... Fratele Branham a vorbit de repetate ori despre faptul că el a depozitat hrana. Dar despre distribuirea ei, nu a vorbit niciodată. Nu a putut să spună ceva. Eu spun aceasta în prezența lui Dumnezeu: noi nu vă irosim timpul, ci facem ceea ce ne-a poruncit Dumnezeu. Noi purtăm mesajul pe care ni l-a dăruit Domnul și împărțim hrana duhovnicească în toate popoarele, limbile și națiunile.

Întotdeauna sunt ambele: acela care împarte corect Cuvântul adevărului și acela care seamănă o altă sămânță. Aceasta o putem citi mai departe în Matei 24:48-51. Dar aici este vorba despre doi robi diferiți. Totul se întâmplă înainte de a se împlini Matei 25:6: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare*”. Acum, într-adevăr am ajuns într-o perioadă profetică a planului de mântuire al lui Dumnezeu cu Biserica. Cuvântul este vestit ca mărturie și mesajul este predicat ca și chemare afară, ca separare și pregătire pentru revenirea Mirelui. Astfel, noi împărțim hrana duhovnicească. Dumnezeu cu adevărat a trimis o foamete.

De ce veniți voi aici? Krefeld-ul nu este un oraș turistic și Centrul de Misiune nu este un muzeu. Voi veniți să ascultați

Cuvântul sfânt și adevărat al lui Dumnezeu. Eu am spus aici deja de câteva ori: dacă nu ați veni să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu în acest loc, atunci cum ar putea crede oameni din Australia sau Honolulu că există oameni care cred mesajul aici? Voi sunteți mărturia înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor că acest Cuvânt nu s-a întoars fără rod, ci își împlinește scopul pentru care a fost trimis. Vă spun sincer, eu respect faptul că veniți; nu veniți inutil, ci Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui în timpul nostru. Domnul a spus de repetate ori: „când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, să vă ridicați capetele în sus, căci izbăvirea voastră se apropie”.

Un cuvânt adresat tuturor acelor care doresc să fie botezați. Dragi frați și surori, botezul este necesar! Trebuie să spunem într-un mod clar: botezul face parte din credință. Marcu 16:16: „Cine crede și este botezat va fi mântuit, dar cine nu crede va fi osândit”. În Biserica nou testamentară în timpul apostolilor, toți credincioșii au fost botezați – chiar și ucenicii lui Ioan, cei ce au fost botezați de către Ioan. Iar Ioan a predicat deja un botez spre pocăință. Citiți-o! Deja Ioan a predicat un botez spre iertarea păcatelor. Cine din voi o știe? Sper că o veți citi, altfel o caut eu. Dacă voi nu sunteți gata s-o citiți, o fac eu, ca să vedeți că așa este scris. Ioan Botezătorul a predicat un botez spre iertarea păcatelor, pregătind poporul pentru aceasta. Vă rog, căutați repede pentru mine – cine o găsește poate să-mi spună. În Matei nu scrie, probabil că în Luca... În evanghelia după Luca 3:2-3 este scris: „și în zilele marilor preoți Ana și Caiafa, Cuvântul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia în pustie. Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor”. Vedeți de ce este scris în Faptele Apostolilor 2:38, „spre iertarea păcatelor”? Vedeți de ce ucenicii lui Ioan trebuia să fie botezați din nou? Faptele Apostolilor 19. Există un model nou testamentar pentru Biserica nou testamentară. Cu toții știm că iertarea a avut loc prin sângele Mielului. Dar prin botez confirmăm că am primit iertarea.

Doresc să întreb dacă sunt frați și surori în mijlocul nostru care doresc să fie botezați azi, vă rog să vă ridicați în picioare... Unu, doi... Mai este cineva? Vă rog ridicați mâna. Da... Puteți lua loc.

Primiți totul prin credință, în inimile voastre. Iertarea este în Isus Hristos Domnul nostru; prin sângele vărsat al noului legământ am fost împăcați cu Dumnezeu și așa cum am citit, nimic nu ne-a mai fost imputat, pedeapsa noastră a fost aruncată asupra Lui, astfel încât noi să putem avea pace și prin rănilor Lui am fost vindecați. Primiți-o prin credință și mergeți pe această cale de ascultare împreună cu Domnul și atunci El va confirma Cuvântul lui în viețile voastre!

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba în acest sfârșit de săptămână. Am auzit și am văzut ce s-a întâmplat în jurul Israelului, câtă ură de moarte există împotriva poporului lui Dumnezeu, aproape că este de neînțeles. Dar mulțumiri lui Dumnezeu, El va face un sfârșit și El va dăruia și un început nou. Acesta este un lucru frumos. Domnul Dumnezeu nu face doar un sfârșit, ci face un sfârșit pentru ceva rău și apoi face un început cu un alt lucru. Pe muntele Sion, Domnul Își va institui domnia și toata lumea va vedea slava lui Dumnezeu. Toți aceia care vor mai rămânea dintre națiuni, vor veni să se închine Domnului oștirilor.

De ce trebuie să treacă Israelul prin atâtea dureri de naștere? Dumnezeu vede și cunoaște totul. Și noi, de asemenea, ne întrebăm: de ce și noi trebuie să trecem prin atâtea probleme și necazuri? Niciodată nu a fost atât necaz în căsnicii, în familii, la cei tineri și la cei vârstnici. Cateodată nu pot să mai înțeleg, câte telefoane primesc, cât necaz este printre cei credincioși. Unii întreabă: „O! Doamne, oare de ce am meritat cutare și cutare lucru? Oare ce am făcut greșit?” și așa mai departe. Haideți ca și în acest punct să luăm în serios Cuvântul lui Dumnezeu. Mulțumiți lui Dumnezeu în toate situațiile, căci astfel a vrut Dumnezeu să fie. Fie că înțelegem sau nu, Domnul nostru a zis: „Ceea ce fac Eu acum, voi nu înțelegeți, dar veți înțelege după aceea”. Și bineînțeles vom trăi și punctul

culminant și anume desăvârșirea, când Dumnezeu își va împlini făgăduințele sale. Nu doar chemarea afară și punerea la o parte, ci pregătirea deplină, astfel încât plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească peste noi. Nimeni să nu mai judece pe altul, ci toți să creadă din toate inimile că păcatul este iertat o dată pentru totdeauna, că a avut loc împăcarea. Și despre trecut nu trebuie să mai vorbim, căci totul a fost aruncat în „marea uitării!”. Dumnezeu Însuși a spus că nu-și aduce aminte de păcatele și fărâdelegile noastre. Zapisul a fost rupt în bucăți.

Iubiți frați și surori, așa cum am subliniat deja, noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Acum putem înota împotriva curentului, crezând Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp; am auzit ultimul mesaj pe care îl și credem și îl vestim în toată lumea.

Dumnezeu Își desăvârșește lucrarea. Domnul să binecuvânteze pe aceia care au fost conectați prin internet, în toate limbile și națiunile. Știm, Cuvântul Lui nu se întoarce fără rod, ci împlinește și astăzi scopul pentru care a fost trimis și, în viitor va împlini scopul pentru care este trimis.

Dumnezeului și Domnului nostru, singurului Dumnezeu care ni s-a descoperit în Isus Hristos Domnul, a Lui să fie slava și lauda. Încheierea să fie așa de minunată încât toți să plece din acest loc în pace și cu inima mulțumitoare pentru lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu. Cele două versete din Romani 4 să devină adevărate: *„Ferice de aceia ale căror fărâdelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite! Ferice de omul, căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!”*. Dumnezeu ne-a dat această fericire prin harul Său. Îi aducem mulțumire pentru ceea ce a făcut El pentru noi toți, acum și în veci. Aleluia! Amin!

Haideți să ne ridicăm și să mulțumim împreună Domnului. Aș dori ca surorile noastre să ne cânte spre slava Domnului. Noi ne verificăm în inimile noastre, dar vă rog, nu mai fiți întristați, treceți peste nemulțumire! Dumnezeu să ne dăruiască tuturor har să putem deveni mai mulțumitori pentru ceea ce a făcut El pentru noi. Să fim recunoscători pentru faptul

că putem să fim acum poporul Lui, să ascultăm de vocea Lui așa cum este scris în Apocalipsa 2 și 3, de șapte ori.

[...]

Aleluia! Amin! Puteți să spuneți cu toții „amin”? În timp ce vom cânta cântarea „Așa cum sunt” îi rog pe toți aceia care doresc să fie botezați, să vină în față.

[...]

Voi ați venit, Domnul v-a chemat. Credeți din toată inima voastră că răscumpărarea s-a încheiat pentru voi personal. Așa cum am citit și am subliniat, Cuvântul este vestit, Evanghelia despre harul lui Dumnezeu, despre iertarea prin sângele Mielului. Toți aceia care cred mesajul divin și primesc tot ce ne-a dăruit Dumnezeu prin harul său pot să fie botezați și să încheie un legământ al unui cuget curat cu Dumnezeu. Ei cu toții să știe că acesta este într-adevăr legământul unui cuget curat cu Dumnezeu, prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre cei morți. De aceea este scris în Romani 6, botezul este comparat cu o îngropare. La fel cum un mort este îngropat, la fel cel care a devenit credincios este scufundat în apă ca un semn că a murit împreună cu Hristos, ca să fie îngropat împreună cu El. Prin puterea învierii Lui, a înviat la o viață nouă ca să slujească Domnului. Cu toții v-ați dedicat viețile voastre Domnului, toți cei care ați venit în față? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Îl rog acum pe fratele Miskis care va și boteza, să se roage pentru voi.

[...][...]

Fratele Frank: Aleluia! La fel de sigur cum Domnul nostru ne-a dat făgăduința, la fel de sigur el o va și împlini! Acum urăm tuturor, fie că veniți din Canada, S.U.A., Africa, din toată Europa, din est, vest, sud și din nord, din toate popoarele și limbile, binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu. Dacă Domnul nu va veni între timp, ne vom întâlni din nou peste o lună, ca să ascultăm în continuare Cuvântul Lui, să fim înviorați din nou, să fim întăriți în Cuvântul lui Dumnezeu. Câți Îi sunt recunoscători lui Dumnezeu pentru acest sfârșit de săptămână?

Cuvântul nu se întoarce fără rod. Duceți salutări cu voi. De asemenea, prietenii noștri deosebiți [...] - duceți salutări cu voi. În al treilea week-end, acolo va avea loc o nuntă. Cu voia lui Dumnezeu, m-am întors din călătoria din Etiopia și Rwanda ca să fiu acolo, să sărbătoresc ziua aceasta împreună cu fratele și sora noastră. Acolo vor fi și oameni din guvern, care vor auzi Cuvântul lui Dumnezeu pentru prima oară. A fost dorința fraților noștri, ca eu să vin și să împărtășesc Cuvântul cu aceia care vor auzi Cuvântul acestui ceas pentru prima oară. Mulțumesc pentru invitație, Dumnezeu să vă binecuvânteze!

De asemenea, prietenii noștri din Canada, fratele Elis, familia lui, mama lui, sora lui – care au auzit în aceste adunări Cuvântul pentru prima oară. Toți cei care ați auzit aceste lucruri pentru prima oară, meditați la ele în inima voastră – nu în capul vostru, ci în inima voastră. Maria a meditat la toate cuvintele, în inima ei. Dumnezeu nu vorbește capetelor, ci inimilor. Și noi putem crede din toată inima.

Vă rog să mă amintiți în rugăciune, pentru această călătorie, ca Domnul să mă însoțească și să mă facă o binecuvântare. Știți cu toții că în Etiopia, pretutindeni sunt probleme, dar noi credem că va fi pentru ultima oară. Și preaiubitul nostru frate Teo, care este avocat, a pregătit totul.

Acum, înainte de a merge la botez, să se roage fratele Schmidt.

[...]